

NOKTA'ya ÖZEL:

Cezaevleri konusunda pek çok şey söyleniyor, yazılıyor, çiziliyor, ilgilili ve de ilgisiz, bilgili ve de bilgiz pek çok kimseler tarafından. Oysa, gerçeğin ne olduğunu ortaya koyabilmek için, o yerlerde illaki yaşamak, yaşamak veya görevli olmak gerek. Ben Türkiye'nin belli başlı 7 cezaevinde (Ankara merkez hapşane, Eskişehir, Aksaray, Bursa, İsparta, Kars ve Hatay) tam 9 yıl yaşadım ve cezaevleri gerçeğini yaşadım. Bu bakımdan şunu peşinen diyebilirim ki; "Türkiye cezaevleri insanların insan olarak değil, insanlık dışı yaratıklar olarak, sürekli itilip kakılarak, horlanarak, bin türlü eza ve cefa'ya müstebhak görülebilmek için yapıldıkları, insanlık dışı uygulamalara maruz kaldıkları yerlerdir."

Bu dörtduvarlar arasındaki mahkûm'u insan olarak gören ve ıcrastı da o doğrulttu da olan, iyi niyetli, dürüst ve insancıl yöneticiler ~~de~~ dön olduğu gibi bu gün de öylesine azdır ki, belki de Türkiye genelinde iki elin parmakları kadar ya vardır, ya da yoktur. Ne yazık ki, bu tip, mahkûma insancıl muamele yapmak isteyen yöneticileri hiç sevmeyen yoksuladaki emiri! Ve bu tutumunun farkına varıldığı an, sanki bir suç işlemiş gibi, işi biter onun. Ya dıfka alınmıştır, ya da farkı ta yüce bir köşeye sürülmüştür. Otorite ister, sert disiplin ister baş! Nasıl yönetirsen yönet (döv, söv, mahrum bırak, aç bırak, göz sıkıma) yeter ki cezaevinde olay çıkmayın, der, Ankara'da ki daha büyük baş!

Yaşadığım 9 yıl boyunca 7 cezaevi doluştım ve diyorum ki, bu 9 yıl içerisinde, yaşadığım o 7 cezaevinde yaşadığım olayları anlatmaya kalksam, Türkiye batı dünyasından temelli

dişlenir.

Nel yazdıklar ve emnim ki, bu gün de aynı düzen, aynı insaniyet dışı uygulamalar sürüyor cezirelerinde.

Siz bakmayın Sayın Devlet Bakanı'nın beyanlarına. Hâlâ diyorlar ki sayın bakan: "Türkiye cezirelerinde işkence yok!" Haddim olmasa da sormak istiyorum kendilerine: "nereden biliyorsunuz sayın bakanım Türkiye cezirelerinde işkence olmadığını? Yoksa bakan olmadıysa önce siz de yattınız mı cezirelerinde?"

Siz yatmadıysanız, ben tam 9 yıl yattım, yaşadım ve haykırıyorum i Türkiye cezirelerinde işkencecin dâris kısı vardır ve sürüp gitmektedir.

9 yıl süresince yattığım 7 cezirinin 6 sinda işkence olayına bizzat muhtasip oldum ve pek çok işkencecin de tanık oldum. Hem de öylesine korkunç işkenceler ki!... anımsadığımda bin kez lanet okuyorum insanlığımıza.

Ey Türk basını; var mı 9 yıl boyunca yaşadığım ve tanığı olduğum o korkunç işkence olaylarını yazabilecek güç ve ~~can~~ cesaretle bir kalem sahibi? Ben bir bir anlatmaya hazırım tanıklarla.

3 yıl boyunca ellerim, kollarım ve ayaklarımda birlikte, ağızda da kilit varmışlardı ama, şimdi özpürüm ve yaşadığım, gördüğüm, bildiğim gerçekleri, avazım çıktığı kadar bağırıp bağırıp âlemi cihana söylemekten, anlatmaktan, haykarmaktan geri kalmayacağım.

Nasıl haykıracağım ki; anamı âdetip ölümüne neden oldular, ciğerlerimi söktüler folsizlerde, kın kusturdular 9 yıl boyunca, bir yazgımı alıp rahat bıraktılar....

siğmeliyorlarsa... o kadar özel Türk mutfaklarını götürelim,
yoksa Fransız mutfaklarını... lüks hayat mı yasa-
dışım cennetindekilere...! >> Çenar Çandem - Şubat sayısı,
Hayır, hayır.

9 yıl o kışkırtıcı yerlerde yatmış, onca şikâyet sekmiş,
acıları ve yaraları derin bir eski hükmüne ulaştık size
diyorum ki sayın bakan; belli ki henüz anlamadığınız,
dertlerinizi ve sorunlarınızı öğrenip bilemediğiniz o mahkûm
milleti böylece yokluklar, mahrumiyetler, sefalet ve
zulüm altında, insancılığın soyutlandırılmış olarak
yaşıyor ki; gerekse kartpostalını alıyor yollar yalı, insan-
lığını yeniden verecek olmasını alıyor. Burskin siz özel
Türk mutfaklarını, Fransız mutfaklarını. Lüks yaşam da
sizin için. Yeter ki; insancılığını, onusunu şifretmeyin
o bahsettiğiniz, yeter o kadar.

Oldu bitti, ezelden ebede her gelen vurmuş, insan
yoğun kaymamış mahkûm milletin. Dün ne ise, yassın
bugün de... perspektif bu. Devren böyle gelmiş, böyle de
gidiyor. Daha niye pörler önündeki gersikleri örtme-
ctme garibindeyiz sayın bakan? İnsancıl bir yak-
laşımın uzatın elinizi o bahsettiğiniz bahsettiğiniz millete de
isminiz altın harflerle yazılan mahpus dantelini.
Oysa bu pin altınla büküyor, kul'da büküyor ki,
Türkiye cennetlerinde okulları sefaletle yatıyor,
sabahları da zulümle kalkıyor.

Ey basın, ey basın; gelmişin geçmişin
kokmuş acılarını, öykülerini yazıp, sayfalarını doldu-
rabilmek için, aramızda yaradık kokmuşsunuz.

Bir de kethmis bakan bey "cercevelerinde işkence yok"
diyor. Var, var, var. Hem de ordunun ansıları belleyen
işkencekar var. Arastırın bakalım şu "hazreti Rhmet",
"Humayni", "Ezrail Hassa", "Gâvur Ali",
"Kemikkinan karandik Hassa", "Apo Yusuf".
nereden ve nasıl almıştı bu takıpları, ün'leri. Hepside
gördüğün bunların, Sâdist işkencekarlar.

Anlatmak istiyorum uzun uzun ama, dedim ya, defil
sayfalar, ciltler yetmez. İSTE BİR ÖRNEK:

"20 yaşında
ya vardı, ya yoktu. Bir sayfa katkının biraz altında
kesilmişti. Suşu; yaralamaydı. İki koltuk deynepiyle yürü-
yordu. Gözlerimin önünde yattırılmıştı onu da fela-
kaya. Var olan tek sayğıydı felakeye perimten geçirilen.
Ama, girdiğin denen o zakkimler, allah seker, zavallının
felakeye geçirilmiş tek sayğına defil de, özellikle
kalkışa yakın yerden kesilmiş yere vuruyordu. Kollarının
bütün gücüyle acımasız. Tüylerim diken diken olmuş,
bakamıyordum bile. Lakin, vuruyordu ardi ardına o
darazlar, imdazeler, allah sekerler, köpekler. Zavallının
canlıca bapırtısı, fiyazda pöllerine yirik seli yandı
gıplık gıplık. Gırgıniyordu yerde, karatlısından
kurşun yemiste yere dümür yarış kışlar pöbi.
Bakan bey hala, cercevelerinde işkence yok derin.
Ryler olmuş cercevelerinde gışak felaet, unutamıyorum kışlar,
Rüyalarım piriyor o işkencekarlar. Butun bu acı ger-
ceklere karşın sayın Sarıpata bakan kethmis bir de
diyor ki: "Görünüyormuşunuz, işide kula şhyoklar,

Yok mu benim de 9 yıllık acı mshpushane
anlatıma kulak verecek bir kalem kışkırtıcısı. Hele
bir bsk neler var, neler!... Aklin durur,
fikrin gssse. Buyur ediyorsan, ben hazırım.

Ve, **NOKTA**'ya da, iki nokta üstüste :
hepimi anlatmaya kalkışın yüz hafta yet-
mez **NOKTA**. Sindirilecek kadar.
Hadi eyvallah.

Rydia Caneer
Tepelişçi 7. sok. 47/B
Kızılköyde Kızılköyü

R.D.A.N.A
19.4.87

NOT 1-İsmimi yazabiliyorsanız ama,
Adresim size de gsklı kstun.

Zira bu Hükümette, bu devlette güvenim yok.
* Söylediklerimden dolayı baskınamaz beni
kimse farkına varmadan gelip, alıp, götürüp
asır bir yerde yok edebilirler de.

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ

R.C.

NOT: 2-

Sevki konusunda kendin bilgi ve esgınlama istemiş-
tiniz ama, ama pekiyece kadar neler var, neler. Bu b-
kından depinmedim.

Sayın, NOKTA ;

Adım soyadım ; Ryden Caner.

Adam öldürmek suçundan 20 yıl ceza almıştım.

4 ay Ankara Merkez Kapalı cezaevinde, 1 yıl Eskişehir cezaevinde, 4 ay Eskişehir Bölge kapalı cezaevinde, 1 yıl Burdur E. tipi kapalı cezaevinde, 2 yıl Lüz Lüz İsparta E. tipi kapalı cezaevinde, 3 yıl KARA KARS zindanlarında ve 1 yıl'da Antalya E. tipi kapalı cezaevinde yatmışım. Toplam; 9 yıl.

Bu anda ise, özgürlüğüme kavuşalı yaklaşık 7-8 ay oluyor fakat, işsizim, güçsüzüm ve de sersefil yaşamaktayım Adana'da.

Derginiz için ek 5 sayfalık yazıyı yolluyorum. Sizden ricam; ya tamamına yer verin, ya da hiç konu etmeyin lütfen.

Ben dışarı adımımı attığım andan itibaren, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamalara ve zulüme savaşa çıktım. 11 sene infazım olmasına karşın, hiç kimselerden korkum yok ve avazım çıktığıncaya, fırsatını bulduğum an, acı cezaevi gerçeklerini bapırmaya, haykırmaya devam edeceğim.

NOKTA'yı oldu bitti, gücüm yettiğince, bulabildiğimce okurum ve takdir ediyorum. Cezaevleriyle ilgili her konuda da yardımcı olmağa hazırım. Ne var ki, yoksul, sefilin biriyim ve taaa İstanbul'da gelemem ki. Ötesini siz bilirsiniz.

Selam.

Ryden Caner
Tepecik 7.sok. 47/B
Kuturmak Kurumhanesi

ADANA
20.4.87